

de rooie roepstoeter

De Rooie Roepstoeter (RRT) is een onregelmatig verschijnend, links blad voor Oisterwijk en is een uitgave van het redactiecollectief De Rooie Roepstoeter, Postbus 340, 5060 AH Oisterwijk. Abonnementen zijn gratis, maar financiële steun is welkom: giro 5264985 t.n.v. De Rooie Roepstoeter te Oisterwijk.

December 1991

Eenmalige uitkering met kerst ... voor ambtenaren!

In 1990 is er in Oisterwijk f533.399,- minder uitgegeven aan bijstand dan in 1989. Reden voor een traktatie dachten B&W. Echter niet voor de uitkeringsgerechtigden zelf maar voor de medewerkers van de sociale dienst omdat deze door "hun handelingen en acties" en vanwege "de psychische werkdruk" wel een gratificatie verdienen. Door de daling van de bijstandskosten kreeg de gemeente als gevolg van de 'bijdrageregeling 1990 incentive Algemene Bijstandswet' een voorschot van f80.000,- als premie. De gemeente draagt zelf 10% bij aan de kosten van de bijstand, dus had zij ook nog eens een besparing van ruim f53.000,-. Beide bedragen zouden een aardige traktatie zijn voor het aanstaande minimabeleid.

Groen Links is een sekte

Dat vindt althans een werkgroep van de plaatselijke PvdA bestaande uit Nico Kersten en Jan van der Meer. Zij stellen de PvdA-afdeling dan ook voor om het voorstel van de commissie Van Kemenade (samenwerking met Groen Links en D'66) niet over te nemen. Een rebellerende linkervleugel achten zij electoraal onverstandig. Ook willen ze niet samenwerken met D'66 omdat "een looser" niet te rade moet gaan bij "een winner". Als het aan deze PvdA werkgroep ligt zal er van een speciale band met de FNV ook al geen sprake meer zijn. Volgens de werkgroep heeft de WAO-discussie bovendien aangetoond dat de PvdA beter niet te veel binding kan hebben met een belangenorganisatie. Wie is er hier eigenlijk sektarisch?

Compromis op de vuilnishoop

**Cadeautje van de coalitie:
f15,- meer betalen**

Toch nog spanning en zelfs een beetje crisisdreiging aan het einde van de algemene beschouwingen in de Oisterwijkse raad. De aanleiding: het huisvuil. De kosten van het storten en verbranden van huisvuil gaan de komende jaren fors omhoog. Ook het gescheiden inzamelen kost geld. Was die stijging ineens doorberekend aan ons burgers, dan had iedereen volgend jaar in plaats van f120,- zo'n f220,- moeten betalen. Dat vond iedereen te gek. Groen Links vond dat

Foutje, bedankt!

Het *Kerkklokje* schreef over een huis-aan-huis krant van Groen Links, hiermee doelende op de RRT. We willen uitdrukkelijk laten weten dat de RRT wel links maar niet per se Groen Links is. Groen Links heeft de kosten voor een huis-aan-huis verspreiding van de RRT betaald. Maar dergelijke giften wil de redactie ook best van andere partijen en organisaties ontvangen.

minstens een deel van die kosten maar uit de algemene middelen moesten worden gehaald. "Per slot produceert de consument geen afval, hij houdt het over", aldus het raadslid Ad Graumans. Maar daar wilden de andere partijen niet aan. Betaald moest er worden. De discussie ging alleen over de vraag, hoe je dat nu het best kon camoufleren. B&W wilden de verhoging over drie jaar uitsmeren: drie keer f45,- erbij. Dat is in totaal f135,-, dus f35,- meer dan de benodigde f100,-. De rente over het uitstel moet namelijk ook worden betaald. Een sigaar uit eigen doos dus. Het CDA had een beter voorstel. Ervan uitgaande dat de sporthal/wijkvoorziening in de Pannenschuur ook volgend jaar nog wel niet door zal gaan, had de financieel specialist van het CDA J. Smits berekend, dat je dan van de daarvoor voor 1992 begrote kosten (zo'n f250.000,-) wel een ton aan de burgers kon teruggeven, zodat de verhoging zou kunnen worden verminderd. Een deel uit de algemene middelen dus, zoals Groen Links tot haar vreugde constateerde. Maar toen kwam er nog een staartje: Smits wilde die verhoging dan niet in drie maar in twee fasen doorvoeren, van ieder f60,-. Oftewel, in zijn voorstel moest volgend jaar nog meer worden betaald in plaats van minder. Gefeliciteerd Oisterwijkers, een ton cadeau, dus moet je vijftien piek extra betalen. Je kunt het nauwelijks geloven. Maar in de raad vond de meerderheid het heel gewoon. Maar waarom dan toch moeilijkheden? Wel, wethouder Meijer zag het plan niet zitten. Hij vond het "oneigenlijk gebruik van middelen", alsof dat in Oisterwijk niet veel vaker gebeurt, grijnsde Smits terecht terug. Waar het Meijer uiteindelijk om ging, is dat hij als wethouder van financiën ruimte wilde hebben om eventuele tegenvallers op te vangen en daarvoor de Pannenschuur-tonnen liever gereserveerd zag. Buiten de vergadering liet hij zelfs weten het voorstel onaanvaardbaar te vinden. Omdat hij het niet officieel gezegd had, kon niemand op het dreigement reageren. Maar omdat het er duidelijk wel lag, kreeg hij toch zijn zin. Hij mocht de motie-Smits opnieuw formuleren, waarna B&W het voorstel uiteraard overnamen: volgend jaar f60,- erbij, het jaar daarop nog eens, en zo nodig het jaar daarop de rest. Een lachertje dus. Maar een knap spelletje politiek van Meijer. Het *Kerkklokje* zag Meijers harde hand bij het opstellen van de nieuwe motie zelfs aan voor behulpzaamheid...

Opwinding over Groen Links

Groen Links zorgde bij de algemene beschouwingen voor wat opwinding in de raad. Graumans liet in een vinnig betoog weinig heel van de begroting. Het was meer passen op de winkel, het ontbrak aan enig beleid. Dat dat geen loze kreten waren, illustreerde hij met het gehannes rondom de wijkvoorziening in de Pannenschuur en de tragedie rondom het jongeren-centrum No. 90. B&W reageerden furieus, kennelijk had Groen Links de zere plek geraakt. Meijer vond de bijdrage van Groen Links "onconstructief en suggestief". Veel bewijzen had hij daarvoor overigens niet. Dus kaatste Graumans in tweede termijn de bal terug. Graumans wees er bovendien op dat wat hij gezegd was niet zijn privé-mening was, maar dat hij de opvattingen van heel wat Oisterwijkers vertolkte. Buiten de raad, en trouwens ook binnen de raad maar dan buiten de vergadering, had hij heel wat instemmende reacties ontvangen. Zou de politiek daarvoor dan doof kunnen blijven?

Het Nieuwsblad gaat knock-out

Joost Goutziers, de verslaggever van *Het Nieuwsblad*, kon het einde van de eerste avond van de algemene beschouwingen niet meemaken. Zijn verhaal op de regiopagina moest naar de opmaakafdeling en dus miste hij het meest interessante gedeelte van de B&W-act: de aanval op Groen Links. Merkwaardigerwijs schreef Goutziers zijn verslag de volgende dag in een stijl alsof hij toch zelf op de tribune had gezeten. Als een volleerde sportverslaggever van de derde klasse zaterdagamateurs vulde hij zijn betoog over de politieke botsing tussen College en Groen Links met de termen "de vloer aanvegen" en "alle hoeken laten zien". We zullen het er maar op houden dat Goutziers nog enigszins aangeslagen was door de rechtse directe die burgemeester Kortmann hem had uitgedeeld. Kortmann bleek namelijk degene te zijn die onze regio-journalist, voordat deze het 'veld' inmocht rennen, nog even wat tactische tips had ingefluisterd. Wij zouden de gemeentevorlichter willen adviseren om achter de perstribune eens een reservebankje op te stellen.

Russ in beeld en eruit

Wethouder Russ, zowat wekelijks in plaatselijke bladen op de foto, trachtte tijdens de algemene beschouwingen de show te stelen. In een reactie op vragen van Agaath Oostrom over de actieboodschappentas, pakte hij breed uit met een takkenbezem ("zo eentje zoek ik al jaren voor mijn schoonmoeder", aldus Van Rijthoven), een milieuton (overigens van plastic) en voor alle raadsleden een echte gemeentelijke boodschappentas ("Is die groot genoeg voor het kerstpakket" wilde Van Rijthoven weten, zolang het niet over politiek gaat is dat echt een aanwinst voor de raad). Russ genoot van alle aandacht en straalde dat ook uit totdat zijn collega Meijer de microfoon greep: "Meneer de voorzitter, wat is er met de heer Russ aan de hand? Er is niet eens een fotograaf in de zaal!". Onder bulderend gelach heeft Russ zijn act voltooid. Voor hem was de aardigheid er duidelijk af na dit staaltje van bestuurlijke collegialiteit.

Burrie's Kèk op Osterwèk

Majoor Bas

Ik ben al jaren werkloos en dood mijn tijd met een glaasje, een sigaartje en deze column. Maar daar hebben ze bij de gemeente nu iets op gevonden. 'Heroriënteringsgesprekken' staat breeduit op de deur van een kamer in het gemeentekantoor. Ik klop op de deur met mijn uitnodiging bibberend in de hand. "Binnen", brult de stem van majoor Bas. Gehaast neem ik plaats op de overduidelijk voor mij bedoelde stoel. Majoor Bas heeft ervaring. Dat is te zien aan de lengte en dikte van zijn snor. Deze tonen aan dat hij de fase van de groene rekrut al enige tijd achter zich heeft gelaten. Majoor Bas is ook in politiek opzicht geen groentje, hij zit namelijk voor het CDA in de gemeenteraad. Hij heeft bij de algemene beschouwingen B&W gevraagd naar middelen te zoeken om de permanente bewoning van recreatiebungalows tegen te gaan. En hij wordt door Kortmann op zijn wenken bediend. Deze zegt toe banenpoolers en uitzendkrachten op te trommelen en die als controleurs af te sturen op de permanenten. Majoor Bas oefent in de kamer met mij de ganzepas. Dat maakt volgens hem indruk op de criminele permanenten. Uitgerust met een vergrootglas

stap ik naar de bungalowparken. Ik kom gescheiden mensen tegen, Russen die gebruikt worden in de recreatie-industrie en een voormalig wethouder. Maar hoe ik ook zoek, geen criminelen. "Geen criminelen?", schatert majoor Bas, "Wat God verbonden heeft mag niet gescheiden worden, het stikt dus van de criminelen onder de permanenten". Ik krijg nog één herkansing. Majoor Bas is namelijk ook zeer begaan met het milieu. En hij vreest dat door de asielzoekers de druk op de natuur tot onaantoonbare hoogte zal stijgen, waardoor de toeristen wegblijven en daardoor weer de goodwill van de bevolking teloor gaat (het lijkt wel iemand die imperialisme, racisme, Kosto en poezen met elkaar in één zin weet te verbinden). Of ik dus aan de Scheibaan wat zwarte parels zou kunnen behoeden mosjes te vertrappen. Met lood in mijn schoenen marcheer ik naar de Scheibaan, maar dat blijkt weer niet zo goed te zijn voor de mosjes. Majoor Bas over de zeik, en God betert het, de Milieuvereniging in de kuif gepikt. Ik ben maar een Sorbo-afwasborstel en een schortje bij de HEMA gaan kopen. Niet om poetser te worden, want dat is beneden het niveau van een beer van stand. Maar wel om goed voorbereid mijn eerste stappen te zetten op de zakelijke huwelijksmarkt: "Poolse beer met huishoudelijke affiniteit zoekt keurige Nederlandse man met goede baan, snorren gelieven niet te reflecteren".

Burrie

Geen arbeiders in boek over leerfabriek

Eind oktober verscheen *75 Jaar Koninklijke Verenigde Leder B.V. 1916-1991* (boekhandel Oisterwijk, f24,95). Het boek is geschreven door twee historici in opdracht van de directie van de KVL. En dat laatste is te merken! Allereerst wordt uitgebreid de loftrompet gestoken op Chris (d'n dikke) van der Aa. Daarna komen Adler en Oppenheimer in beeld, het concern Hagemeyer en de laatste crisismanagers Aben en Van der Kleij. Het boek vestigt de indruk dat de directeuren de leerfabriek groot hebben gemaakt en gered. Arbeiders en vakbonden komen nauwelijks ter sprake. Kwalijker is dat arbeidsconflicten op de leerfabriek vakkundig weggepoetst zijn. In hun hoofdstuk over de jaren dertig memoreren de auteurs Verhoog en Warmerdam de brandweer, de ontspanning en de excursies. Maar geen woord over de loonsverlagingen en de dreigingen van Van der Aa aan de Oisterwijkse arbeiders dat er minder werk kwam als zij niet op bepaalde kandidaten voor de gemeenteraad zouden stemmen. Ook geen aandacht voor het straffe personeelsbeleid van Ch. Hueber waardoor sociaal-democratische arbeiders zoals Marinuske van den Berg niet zeker waren van hun werk.

De auteurs wijden een compleet hoofdstuk aan de Tweede Wereldoorlog. De lotgevallen van de joodse eigenaren worden beschreven. Over het Wehrmachtsverpflegungsamt (WVA) van de Duitsers op de leerfabriek en de rol van de collaborerende vakbond NAF echter weer geen woord. Maar evenzo niet over de Duits-joodse vluchtelingen die in de jaren dertig op het bedrijf werk vonden. Ook verzetsdaden van personeelsleden blijven buiten beeld. Dat Wim Brugman op de fabriek de verzetskrant *De Waarheid* verspreidde is niet in het boek te lezen. Evenmin dat de belofte van bedrijfsleider F. de Jong aan de vrouw van Brugman over financiële ondersteuning (toen haar man door de nazi's werd opgepakt) nooit is nagekomen. Dat toen wel de arbeiders maandelijks geld inzamelden, blijft de lezer uiteraard ook onthouden. Dat tenslotte de algemene werkstaking op de leerfabriek na de bevrijding, vanwege het (niet) zuiveren van directie en personeel, in het boek ontbreekt zal al geen verrassing meer zijn. Natuurlijk zijn al deze lacunes niet alleen de schrijvers

aan te rekenen. Zij zullen waarschijnlijk met weinig geld en tijd een klus hebben moeten klaren om het bedrijf een leuk visitekaartje te bezorgen. Het toont wel aan dat de geschiedenis van de leerfabriek nooit in opdracht van een directie geschreven kan worden. De boekbespreking in het *Kerkklokje* sloeg de plank goed mis toen de recensent opmerkte dat er nu geen boek meer geschreven hoeft te worden over de leerfabriek. Of weet de recensent niet dat op een fabriek naast directeuren vooral arbeiders werkzaam zijn?

In de volgende RRT:

Gemeentesecretaris betaalde bustenhouders van zijn secretaresse uit de gemeentekas.

Voorgevormde beha's
vervolmaken uw figuur!

deze modieuze en met zachte schouderroling gevoerde modellen hebben een achterzijde pasvorm, die het figuur de juiste vorm geeft en de modellen accentueert.

voor het perfecte figuur, moderne stijl, met 2 95

mette stijl met brede rug, 3 95

Leuk model, stijl, brede rug, A+B 4 95

Achterzijde, met 7 50

mette stijl, met 12 50

Bon voor gratis abonnement op de RRT

Naam:.....

Adres:.....

wil voortaan gratis de RRT ontvangen.
(opsturen in gefrankeerde enveloppe naar RRT,
Postbus 340, 5060 AH Oisterwijk)